

Sygn. akt VI U 406/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 9 stycznia 2014 r., znak: (...)

w sprawie: M. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. B. prawo do renty socjalnej od dnia (...),
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 406/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu M. B. prawa do renty socjalnej, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 7.01.2014 r. nie uznała go za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożył powód, nie zgadzając się z opinią Komisji Lekarskiej ZUS. Ubezpieczony podniosła, że cierpi na poważne schorzenie psychiczne, wymagające stałego leczenia. Stan jego zdrowia nie tylko nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej ale także utrudnia codzienne funkcjonowanie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód w 21.10.2013 r. złożył wniosek o rentę socjalną. W dniu 13 listopada 2013 r. został poddany badaniom przez lekarza orzecznika ZUS – konsultanta psychiatrę, który nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy. Na skutek wniesionego sprzeciwu poddano ubezpieczonego badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która po badaniu przeprowadzonym dnia 7.01.2014 roku badaniu również nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy.

dowód: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k.7 akt ZUS

orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS k. 10 akt ZUS

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: neurolog, psychiatra, i specjalista medycyny pracy.

W opinii z dnia 4.07.2014 r. biegli rozpoznali u powoda:

- zespół paranoidalny - diagnostyka w kierunku schizofrenii
- padaczkę

Na podstawie przeprowadzonego badania, zebranego wywiadu i dokumentacji, biegli stwierdzili, że stan zdrowia badanego czyni go całkowicie niezdolnym do pracy na okres od daty złożenia wniosku do (...)r. Przyczyną tej niezdolności jest schorzenie układu psychicznego, który wprawdzie wymaga dalszej diagnostyki, jednak już teraz ma istotny wpływ na funkcjonowanie społeczne. U badanego występują zmiany nastroju, napady lęku, niepokój, zaburzenia koncentracji, wycofanie, spadek motywacji.

Mimo systematycznego leczenia brak poprawy stanu zdrowia. Biegli stwierdzili, iż obecnie praca może być traktowana głównie jako forma rehabilitacji społecznej wykonywanej wyłącznie w warunkach chronionych. Ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od daty złożenia wniosku do (...)

dowód: opinia biegłych z dnia 4 lipca 2014 r. (k.14-15 akt)

Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do powyższej opinii .

Sąd w pełni podzielił stanowisko zespołu biegłych sądowych zaprezentowane w opinii. Biegli stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili. Szczegółowo opisany przez biegłych stan psychiczny badanego jest na tyle poważny, że podjęcie przez niego pracy byłoby obecnie niemożliwe. Z badania psychiatrycznego wynika, że występujące u badanego zaburzenia znacząco wpływają na jego funkcjonowanie, zwłaszcza w zakresie funkcjonowania społecznego w tym przede wszystkim w kwestii perspektyw zdobycia i utrzymania zatrudnienia.

Zgodnie z art. 4 ustawy z 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej **całkowicie niezdolnej do pracy** z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że zostały spełnione wszystkie z przesłanek przyznania ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej na okres wskazany w opinii.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję organu rentowego orzekając jak w sentencji.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekał w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować , a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek